

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa E. D.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w S.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – Zakładu Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej Centrum Likwidacji Szkód Osobowych i Obsługi Rent Oddziału Okręgowego w Ł.

o zadośćuczynienie, rentę oraz ustalenie ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 sierpnia 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 grudnia 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Skarga powódki E. D. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 grudnia 2009 r. podlegała odrzuceniu z następujących przyczyn.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Skarżący obowiązany jest zatem precyzyjnie określić w skardze kasacyjnej, czy przedmiotem zaskarżenia jest

całe orzeczenie, czy jedynie jego część, a jeżeli część, to jaka oraz zamieścić ściśle odpowiadający zakresowi zaskarżenia wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę całości lub dokładnie oznaczonej części zaskarżonego orzeczenia.

Skarga kasacyjna powódki nie spełnia opisanych wyżej wymagań. Pełnomocnik skarżącej ograniczając się do wskazania zaskarżonego orzeczenia i sformułowania zarzutów nie określił, czy przedmiotem zaskarżenia jest całe orzeczenie, czy jedynie jego część i ewentualnie jaka. Wnosząc zaś o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania nie wskazał zakresu żądanego uchylenia. Również zgłoszony w drugiej kolejności wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie powództwa w całości i rozstrzygnięcie o kosztach również nie jest jednoznaczny.

Powódka po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa domagała się bowiem kwoty 500 000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi, kwoty 103 228,68 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby wraz z odsetkami, renty na zwiększone potrzeby i utracone zarobki w kwocie po 800 zł miesięcznie oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Powództwo o zadośćuczynienie, skapitalizowaną rentę oraz rentę na zwiększone potrzeby oraz wyrównującą utracone zarobki Sąd pierwszej instancji uwzględnił jedynie częściowo. Po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji powódki pozwanego oraz interwenienta ubocznego Sąd Apelacyjny obniżył kwotę zasądzzonego zadośćuczynienia z 250 000 zł do 100 000 zł korygując jednocześnie wysokość ustawowych odsetek. W skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia określono natomiast na kwotę 400 000 zł, którą można by ewentualnie łączyć z nieuwzględnioną częścią roszczenia o zadośćuczynienie. Z przytoczonych w skardze kasacyjnej zarzutów wynika jednak, że skarżąca nie zgadza się również z rozstrzygnięciem o jej pozostałych żądaniach.

Z uwagi na powyższe niemożliwe jest określenie zarówno zakresu zaskarżenia, jak i zakresu wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.